

ÅRETS DAGSTIDNING DIGITALA MEDIER Måndag den 26 mars

SvD KULTUR

Vältrimmad opposition

Ai Weiwei slår mot det kinesiska systemet men befinner sig samtidigt mitt i det. Ett resonemang kring konstnärens moraliska ansvar hade gett ytterligare en dimension åt den säkert komponerade utställningen på Magasin 3.

Artikeln menar att Ai Weiwei är precis som Sven Wollter och Jan...

Baltiron

Fler kommentarer 10

Läsarnas snittbetyg

9 betyg med 3,8 i snitt

Sätt ditt eget betyg:

Klicka på täringen!

9 februari 2012 kl 10:02, uppdaterad: 9 februari 2012 kl 10:51

INSTALLATION, VIDEO

AI WEIWEI MAGASIN 3, FRIHAMNEN TOM 10 JUNI

Huvudspåret i Ai Weiweis konstnärskap är den genomborrande kritiken mot Kinas diktatur. Samtidigt har han gjort sig beroende av det ekonomiska systemet. Utan en stab på 1600 underbetalda kinesiska hantverkare som under två och ett halv års tid höll igång skulle Sunflower seeds – hans larger than life-projekt för Tate Modern 2010 – aldrig ha blivit av. Verket med sina 100 miljoner handgjorda och bemålade solrosfrön i porslin skrev omedelbart in sig i konsthistorien.

Den nu första presentationen i Sverige av konstnären är betydelsefull, men ingen pionjärinsats. Intendenterna på Magasin 3 såg hans svindlande projekt Fairytale på Documenta 2007 och det är synd att man inte redan då hade känslspröten ute och snabbt byggde upp nära kontakter med konstnären. Besöket hos Ai Weiwei gjordes inte förrän hösten 2010 – en väl kort tid för att locka fram ett specialbeställt verk. Regimens snara drogs snart också åt, vilket försvårade samarbetet.

Den ändå säkert komponerade utställningen består av äldre verk, däribland en mindre volym av Sunflower seeds. Den toppiga högen för tankarna till ett jättelikt timglas som droppat ner solrosfrön alltmedan tiden obönhörligt runnit iväg. Det mångtydiga verket blir en distinkt metafor för den unika människan i den myllrande massan och öppnar sig samtidigt för Kinas samtidshistoria. Om Mao såg sig själv som solrosen eller solen var medborgarna små solrosfrön.

Utställningen utgörs av förvånansvärt mycket rörlig bild: filmer som fångar metropolen Peking från ändlösa ringleder samt dokumentärer med politiskt sprängstoff. Redan affischen till utställningen talar sitt tydliga språk – ett porträtt av Ai Weiwei med ett operationsärr på sitt delvis rakade huvud. En följd av den polismisshandel han utsattes för sedan han engagerat sig i offren efter jordbävningkatastrofen i Sichuan 2008.

I kontrast till Kinakramande svenska politiker och affärsmän är Magasin 3 en nagel i ögat på supermakten. Men trots det samhällstillvända anslaget kastar institutionen inte ljus över vissa grundläggande frågor. Världskartan som skurits ut i ett oräkneligt antal lager av bomullstyg – är den tillverkad av bönder som tvingats flytta in till storstaden med underbetalda löner? Eller har Ai Weiwei gett dem anständigt betalt, drägliga arbetstider och installerat luftrenare i fabriken?

Ai Weiwei slår lika mycket mot systemet som han befinner sig mitt i det. Det är sannolikt själva poängen, men inget hade hindrat Magasin 3 från att ändå föra ett resonemang kring konstnärens moraliska ansvar.

På nedre planet visas ett utsnitt av det estetiskt genomarbetade verket Fairytale då 1001 kineser bjöds på en resa till Documenta i Kassel. Projektet var lika vältrimmat som den kinesiska statens armé och byråkrati. Inte en enda av de 1001 fick för sig att stanna kvar i Tyskland. Den mangranna uppslutningen berättar om ett oreserverat förtroende för Ai Weiwei. Samtidigt är det svårt att inte rysa till inför konstnärens toppstyrning.

SOPHIE ALLGÅRDH
kultur@svd.se
